

ÇAY POSTASI

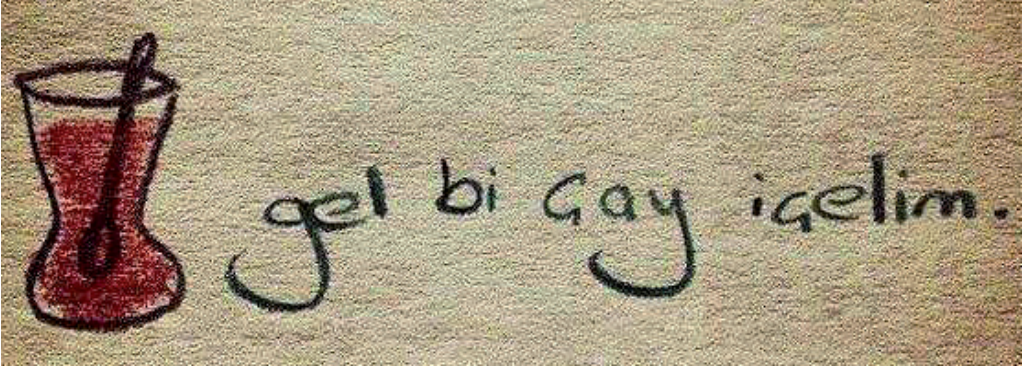

Başladık çay demlemeye, demledikçe düşünmeye; yetersiz yurtları, eğer hazırlıkta kalırsak barınma hakkımızın elimizden alınabileceğini, yüksek kiralari, pahalı ulaşımı, ders araç ve gereçlerinin paralı olmasını, aynı zamanda kredi kartı olan kimlik kartlarını, bazı üniversitelerdeki yemekhane zamlarını, kantinlerin yerine çöreklenmiş olan şirketleri, dolayısıyla üniversite içinde herşeyin ticari hale gelmesini!

Gezi parkında başlayan ve sonra tüm ülkeye yayılan halk isyanı, hep beraber mücadele etmeyi, direnmeyi öğretti. İsyanimız yeşil alanların katledilmeye çalışılmasınaydı, gösteri ve yürüyüş hakkını hiçe sayarak uygulanan polis şiddetineydi ama daha da ötesinde herkesin isyan etmek için bir nedeni vardı.

Artık isyanımız paraya da! Dolayısıyla mesele sadece “üç - beş ağaç” olmadığı gibi çayın kaç kuruş olduğu da değil. Mesele üniversitenin üzerindeki en büyük baskı olan paranın hükümranlığıdır, her türlü bilimsel ve akademik faaliyetin paranın boyunduruğuna sokulmasıdır. Böylelikle üretilen bilimsel bilgi, doğayı talan eden, halkı sömüren şirketler çıkarına kullanılıyor. Teknokentlerde sermayeye bedava hizmet ediliyor, fabrikalarda staj adı altında bedava kölelik olağan hale geliyor. Biz de buna karşı çıkıyoruz!

Okulumuzda çalışan taşeron işçilerin çalışma koşullarını, haksız yere işten atılan araştırma görevlilerinin iş güvencesi sorununu ve daha nicelerini gündemimize alıyoruz. Alıyoruz ki üniversite, bu toplumun neredeyse %1'i olan sömürücü asalaklara değil de esas büyük çoğunluğu; işçisiyle- emekçisiyle, öğrencisiyle %99'a

hizmet edebilsin. Lakin koca dünya üniversiteden de ibaret değil! Önümüzde çözeceğimiz onca problem, aşacağımız onca engel var.

Bizler birimiz açken tok yatanın olmadığı bir dünyada yaşamak isteyenleriz. Kardeşliğimizi yüreklerimizdeki özgürlük ateşiyle kuruyor, geleceğimize, yaşamlarımızı ellerimize almaya adım attığımız üniversitelerimize sahip çıkıyoruz. Tıpkı Gezi parkı eylemlerinin bir başlangıç olması gibi bizim için de çay öyle bir başlangıç işte. Hep birlikte gelecek güzel günlere çay demliyoruz, içiyoruz, sohbet ediyoruz.

Belki de içinden geçmekte olduğumuz dönemi en iyi anlatan dizelerden biridir Nazım Hikmet'in yıllar önce yazdığı;

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine.

Ve işte bizim istediğimiz de bu...

**DİP'LI
ÖĞRENCİLER**

